

Kul Olmanın Hakkıyla Yaşa

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Temmuz 2014

Son duruşma, karar anı
Tüm tanıklar bir bir dinlendi.
Çoktan hükmetti karar merci;
Yıkan, yakan
Her kim ise ortalığı talan eden
Nüansları bile farklı
İnkâr etmek ne mümkün
Duyarken kılıfına geçmiş onca yalanı.

Ne bir kâbus ne de öngörü
Hayatın gerçeği
Yürekler çoktan soyutlanmış sevgiden
Ana, mekâna hükmeden.
Mecrası büyüdü sevdanın
Kanıksanmış gerçekler
Ne itiraz hakkıdır tanınan
Ne de son sözü yürek yakan.

Umut dediğin bir demet çiçek
Gönül dediğin;
Haydi, kolaysa hükmet.
Sözdür kulun gözde nazarı
Duygudur kalbin tek aynası.

Benliğin tüm rötüşları elinde insanın
Sevgi, hakkaniyettir sığındığın
Zihinlerdeki o eşsiz rabitanın
İzdüşümüdür yadsıyamadığın.

Gelir geçer demek ne mümkün
Ateş yanar doğarsın yeniden bağrından külün
Eşin dostun düşmanın hükmünün
Solar birdenbire, dikenini batar o aciz gülün.

Neye meylersen odur kavuştuğun

Sazdır, sözdür nakşettiğin
Tuhaf bir ikilem boyunu aşan
İnsanız nihayetinde yerden yere vuran

Suçlu arama, önce bak aynaya
Koy külahını önüne
Sorma da neden.
Dönüşü yok bu yolun
Zikretme adını asla
Kul olmanın hakkıyla yaşa.